

ת"פ 8935/07 - מדינת ישראל נגד יزيد גבара

בית המשפט המחוזי בנצרת

01 יולי 2014

ת"פ 8935-07 מדינת ישראל נ'
גבירה(עוצר)

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט - תאופיק כתיל
מדינת ישראל
המאשימה

באמצעות פרקליטות מחוז צפון

נגד
زيد גבара
הנאשם

nocchim:

בשם המאשימה - עו"ד ליאורה חילן

בשם הנאשם - עו"ד פולדמן

הנאשם - הובא [ע"י הלוי]

גור דין

1. הנאשם לפני הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בשלוש עבירות של קשרת קשר לעוון, לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "החוק"), ושלוש עבירות של הכנסת חוץ אסור, לפי סעיפים 41 ו-52 לפיקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן: "הפקודה"), על-פי נוסחם טרם תיקון הפקודה.

2. נסיבות ביצוע העבירות מפורטות בהרחבה בהכרעת-הדין מיום 14.06.18. בהתמצית אציג כי הנאשם, בהיותו עורך-דין (להלן: "עו"ד"), נצל את מעמדו לשם הברחת טלפונים סלולריים (להלן: "טל"סים") לאסירים ביטחוניים הכלואים בבתי הכלא בישראל. כן יש לציין כי בלבד מן העבירות בהן הורשע הנאשם, יוחסו לו בכתב האישום עבירות חמורות ביותר, שמהותן מתן שירות וסייע לארגון טרור, כאשר הנאשם זוכה בסופו של יומם מעבירות אלה, והורשע בעבירות שחומרתן פחותה בהרבה.

טייעוני הצדדים

3. המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם את העונש המקסימלי הקבוע בחוק לגבי כל אחד מן האירועים בנפרד, קרי - שישה חדשים מסר בגין כל אירוע של הברחת טל"ס, ובavr-הכול שמונה עשר

עמוד 1

חודשי מאסר בפועל. כן היא מבקשת להטיל על הנאשם "כנס ממשמעו וכבד אשר יהיה בו כדי לשקוף את הרוח שה הנאשם עשה לעצמו במעשהיו אלה ושבಗינו היה מוקן לסקון ולהסתכן".

לדבריה, הנאשם פגע באינטראס החברתי של שמיירת הסדר והמשמעות בbatis הטעור, בעשותו מעשים החותרים תחת מטרות הכליליה עצמה. באשר לנسبות ציינה כי למשעים קדם תכנון, שחלקו של הנאשם בהם היה מלא והכרחי, ושהນזקים הפוטנציאליים הם חמורים מאד, בהינתן כי האסירים שלידיהם הועברו הTEL סים הם אסירים ביטחוניים.

באשר למתחם הענישה, המאשيمة טוענת כי הוא נוע בין שלושה לשישה חודשי מאסר, בגין כל אחד מן האירועים.

בהתיחס לנسبותיו האישיות של הנאשם, ציינה כי העובדה שמצוות הכלכלי של הנאשם הביאו לבצע את העבירות איננו יכול נימוק להקללה, וכן כי מדובר באדם בוורג שגילו אידישות ניכרת להיקף הנזק שיוכל היה להיגרם עקב מעשיו. מנגד ציינה, כי הנאשם הודה במעשהיו בפני חוקריו ושוהוא נעדר עבר פלילי.

4. הסניגור אינו חולק על מתחם הענישה עליו מצביעה המאשيمة, אולם סבור כי מקרה זה אינו מתאים להטלת ענישה מחייבת, תוך שהוא מפנה לנسبותיו האישיות של הנאשם. לדבריו, מדובר באדם נעדר עבר פלילי, בן 45 ואב לארבעה, אשר הודה בביצוע המעשים בהזדמנות הראשונה. כן ציין כי הנאשם הוא עו"ד במקצועו, ושקיים סיכוי כי ההרשעה תפגע בהמשך עיסוקו במקצועו.

עוד טוען הסניגור, כי לאור אורכו מעצרו של הנאשם הרי שגם לגישת המאשيمة קיימים סיכוי כי הוא ישוחרר באופן מיידי, אלא שהטלת עונש מחייב אותו תחייב אותו לעמוד בפני ועדת השחרורים לשם כך. לפיכך, מבקש הסניגור להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, אשר אורכה מצויה בגדיר מתחם הענישה עליו מצביעה המאשيمة.

כן ציין כי בנו בן החמש של הנאשם עתיד לעבור ניתוח "לא פשוט", לדבריו, וביקש לאפשר לנائب להיותโนChance לצד בנו לשם כך.

דין והכרעה

5. אין חולק כי המעשים בהם הורשע הנאשם הם חמורים ומהווים פגיעה קשה בסמכויות הכליליה של המדינה ובמטרות הכליליה, קרי - הרחקתם של אסירים מהחברה ומונעת האפשרות של יצירת קשר עם גורמים מחוץ לכלא. אף החוקן ראה מקום ליתן ביטוי לחומרת המעשים, באמצעות תיקון החוק והחומרת הענישה שלצד העבירה של הכנסת חפץ אסור; אלא שתיקון זה אינו חל על עניינו של הנאשם, ועל כן, בלבד מהצבעה על עצם החומרה אין לו נפקות בגזר דין זה.

6. הנאשם ביצע את המעשים לשם גראיפת רוח כספי, נתל בהם חלק פעיל ודומיננטי, תוך שהוא מנצל את זכויות היתר שלו כעו"ד ומפר את האמון שננתנו בו המדינה ואזרחה, לשם חתירה תחת אבני היסודות של רعيון המדינה בכלל, ושל מטרות הכליליה והענישה בפרט. במישור זה אכן, כי עובדת היוטו של הנאשם עורק-דין היא נסיבה מחמירה, שכן המעשים בוצעו תוך ניצול מעמדו ככח, וכך אשר מחומר הראות עולה כי הוא אף עשה שימוש בהליכי משפט לשם הברחת הTEL סים, עובדה המעצימה את מידת הפגיעה

בערכיהם החברתיים.

7. בנסיבות אלה, ובהינתן כי העונש המקסימלי אותו ניתן להשיט על הנאשם בגין כל אחת מן הבהירות הוא שישה חודשים בלבד, מקובלת עליי עמדת הצדדים לעניין מתחם הענישה, ואף אני סבור כי **ענישה הנעה בין שלושה לשישה חודשים מאשר מתחם הולם**.

8. יחד עם זאת, אני סבור כי יש מקום להשיט על הנאשם את העונש המקסימלי האפשר בגין כל אחד מן האירועים במצטבר, כפי שתוונת המאשימה, ובעניין זה תיקון החוק אינו יכול להכיתב החמרת ענישתו של הנאשם שהתיקון אינו חל עליו. זאת, בהתחשב בעקרון החוקיות ובכללים של צדק, הוגנות ושוויון בפניו החוק.

במקרה דנן, נסיבותיו האישיות של הנאשם, שהוא איש משפחה, נעדך עבר פלילי, אשר שיתף פעולה עם חוקריו ולא הכחיש את המעשה, מצדיקות שלא למצות עמו את מלאו חומרת הדיון, וזאת אף אם הדיון אינו חמוץ כפי שהיינו רוצחים. אכן, העובדה כי הנאשם הפר באופן בו תומירה רושם כי צריך היה להחמיר עמו, אלא שעה שלא יוכסה לנאם עבירה של הפרת אמונים, כפי שניתן היה לעשות מלכתחילה, אינו סביר כי יש מקום להחמרה חריגתאותה מבקשת לישם במקרה זה המאשימה.

כן יש לזכור כי הлик ניהול ההוכחות במקרה זה התברר כמצדק, שכן טענותו של הנאשם, ביחס ליסוד הנפשי בעבירות הטרור שיוחסו לו, התקבלו.

9. לא מצאתו מקום להתחשב באפשרות כי הנאשם יאבד את רישון עורף-הדין שלו, הן בשל כך שהעבירות לא היו מתאפשרות אל מול אחז הנאשם מלכתחילה ברישון עריכת-דין, והן מושום שחומר הראיות מגלה שהנאם זנוח את העיסוק במקצועו עוד קודם לכן.

סוף דבר

10. לסייעם דברי עד כה ולאחר שבדקתי את כל השיקולים המתבקשים והמתחייבים אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. עשרים וארבעה (24) חודשים מאסר, מתוכם שנים עשר (12) חודשים לנשיאה בפועל בניכויימי מעצרו החל מיום 13.6.16, ואילו היתה על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאם לא יעבור בפרק זמן זה עבירה מן העבירות בהן הורשע בתיק זה, לרבות עבירה שמהותה הפרת אמונים.

ב. אני מחייב את הנאשם בתשלום קנס בסך 50,000 ₪, או שישה חודשים מאסר תמורה. הקנס ישולם ב- 10 שיעורים, שווים ורצופים החל מיום 1.9.14 ובכ"ל לחודש לאחריו.

ג. למען הסר ספק, הנאשם ישוחרר ממעצרו לאלאה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום

ניתן והודיע היום ג' תמוז תשע"ד, 01/07/2014 במעמד הנוכחים.

תאופיק כתילוי, סגן נשיא